

MSAN Translation Team

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - မင်းဆက်အာဏာ

သုခကမ္ဘာလက ရှိမောက်

(Chapter 534 - 545)

စာစဉ် - ၄၅

Chapter - 534

ရွေးချယ်မှု

နတ်သမီးယွီချန်း ရောက်လာသည်။ သူမက သူပထမဆုံးအကြိမ် သူမကို မြင်ခဲ့ရတုန်းကအတိုင်း သန့်စင်ကာ ကျက်သရေ ကြော့ရှင်းမှုတွေနဲ့ ပြည့် နက်နေခဲ့သည်။ သူမရဲ့ ပြိုင်ဘက်ကင်းလှတဲ့ ရုပ်ရည်လေးအတိုင်း အံ့အားသင့်ဖွယ် ကောင်းလှအောင် သေးသွယ်ပိန်ပါးပြီး ကြည့်ကောင်းလွန်း လှပေသည်။ အဖြူရောင်ဝတ်စုံက သူမရဲ့ သေးသွယ်လှတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်လေး ကို ဖုံးကွယ်ထားလေ၏။ သူမက လနန်းတော်ပေါ်မှ လူ့ပြည်သို့ ဆင်းသက် လာတဲ့ နတ်သမီးတစ်ပါး အလားပင် ထင်ရစေသည်။

ကတ္တီပါရောင်ဆံပင်တို့က ကခုန်ကာ သူမရဲ့တောက်ပြောင်နေတဲ့ နဖူးပြင် မှ အလင်းရောင် တဖျတ်ဖျတ်ထွက်နေသေးသည်။ သူမရဲ့ နက်မှောင်တဲ့ မျက်ခုံးတွေက ပြီးပြည့်စုံစွာ တွန့်ကွေးနေလေရင်း မျက်ဝန်းတွေကတော့ ကြယ်နှစ်စင်းအလား ထင်ရစေသည်။ သူမရဲ့ ချစ်စဖွယ် နှာခေါင်းလေး ဆို တာကလည်း ဖြောင့်ဆင်းနေလေကာ ကြည့်ကောင်းလွန်းလှတဲ့ နှုတ်ခမ်း ရဲရဲလေးနဲ့ ပေါင်းစပ်လိုက်သည့် အခါတွင်တော့ အလွန်အမင်းလှပ ပြီးပြည့်စုံမှုကို ဖော်ပြလေတော့သည်။

ဒီတစ်ကြိမ်တွင် သူမက ဇာပုဝါ မအုပ်လာခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် သူမရဲ့ရုပ်ရည် က လူတိုင်းကို ကြက်သေ သေစေလေတော့သည်။

နတ်သမီးယွီချန်း ရောက်လာတာက လူတိုင်းကို အုတ်သော်သောင်းနင်း ဖြစ်စေသည်။ သူ့ရဲ့ စီနီယာ အကြီးအကဲ အချို့တောင်မှ သူမနောက် လိုက်လံ

စောင့်ရှောက်ကာ ဘိုးဘွားပိုင်နယ်မြေထဲ ခေါ်လာခဲ့ရပေသည်။ သူမရဲ့ ဘေးတွင်လည်း လူငယ်ပုဂ္ဂိုလ်အချို့ ရှိနေခဲ့ကာ ထိုသူတွေအားလုံးက လမင်းတစ်စင်းကို ဝန်းရံထားတဲ့ ကြယ်တွေအလား ထင်ရပေသည်။

သူမလေးက အလွန်အမင်း အံ့အားသင့်ဖွယ် ကောင်းလောက်အောင် စွမ်းအားကြီးမားသည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်နယ်မြေကို ခြေချလိုက်တာနဲ့ အားလုံးရဲ့ အကြည့်တွေက သူမဆီသို့ ရောက်ကာ အားလုံးရဲ့ အာရုံစိုက်မှုတွေကို သိမ်းယူသွား ခဲ့နိုင်ပေသည်။ သူမက အဖြူရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားခဲ့ကာ ကြောက်မက်ဖွယ် အလင်းတွေက သူမကိုယ်ကို ဝန်းရံလှည့်ပတ်နေခဲ့၏။

"နတ်သမီး ... ငါတို့ မတွေ့တာ ကြာပြီနော် ... ကြည့်ရတာ ငါတို့ နောက်ဆုံးတွေ့တဲ့ အချိန်တုန်းက ငါမင်းကို သေချာ ယုံကြည်နိုင်ခဲ့တာပဲ ... အခုတစ်ခေါက်ကတော့ ငါ့ကိုယ်တိုင်လာရှာတာ ... " ရှိဟောင်က ထိုသို့ ပြောလိုက်သည်။

ချီစွမ်းအင် ပေါက်ကွဲသံလိုမျိုးကို ကြားလိုက်ရပြန်ကာ သူမဘေးက လိုက်လာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အချို့က ရယ်မောလိုက်ကြပြန်သည်။ ဒီကောင်က ဆယ့်သုံးနှစ်၊ ဆယ့်လေးနှစ်လောက်သာ ရှိလောက်သေးပေမဲ့ အခြားသူတွေနဲ့ ဘယ်လို ကလူရမလဲဆိုတာကို သိနေပြီပေါ့။ သို့ရာတွင် သေချာဂရုစိုက် တွေးလိုက်မိသည့် အခါတွင်တော့ ထို ဆယ့်နှစ်နှစ်၊ ဆယ့်သုံးနှစ်အရွယ် ကလေးတွေက ပျက်သုဉ်းခြင်းနယ်မြေရဲ့ နေရာတိုင်းမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတာကို တွေ့ရပေသည်။ မီးနိုင်ငံရဲ့ စီနီယာ အကြီးအကဲတွေက ချက်ခြင်းပင် သူမနားကို ကပ်လိုက်လေရင်း ရယ်မောလိုက်ကြပြန်၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်က သူမအနားကပ်ကာ ပြောသည်။

"စီနီယာ အစ်မ ... ဒီအရူးက နှာဗူးလို့ ထင်တယ် ... "

"ကျားဖင်ကို ပွတ်ပြီး ဘာလုပ်ရမှာလဲ ... တကယ့်တကယ်တမ်း တိုက်ခိုက်တဲ့အခါ ဘယ်လိုနေရာဖြစ်နေမယ်ဆိုတာကို ဘယ်သူကမှ ဂရုစိုက်နေမှာ မဟုတ်ဘူးလေ ... ကြည့်ရတာ မင်းကို ဆုံးမတာ မလုံလောက်သေးဘူးထင်တယ် ... "

ရှိဟောင် ပြောလိုက်သည်။ ခုနက သူ့ကို စွပ်စွဲပြောခဲ့သူက သူရိုက်နှက်ခဲ့တဲ့သူ ဖြစ်ပေ၏။

"မင်း ပေါက်ကရဲတွေ လျှောက်ပြောနေပြန်ပြီ ... "

မတိုင်မီက ရှိဟောင်နဲ့ တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ အမျိုးသမီး နှစ်ယောက်ထဲမှ တစ်ယောက်က ပြောသည်။

နတ်နန်းကလန်က လူငယ်တွေအတွက်တော့ သူ့ရဲ့ ချစ်စဖွယ်မျက်နှာနဲ့ တောက်ပတဲ့ အောင်နိုင်မှုတွေက ဒေါသထွက်စေပေသည်။

အပြင်ဘက်နယ်မြေက လူငယ်ကျွမ်းကျင် ပညာရှင်တွေအားလုံးက ကြောက်မက်ဖွယ်နယ်မြေသို့ ရောက်လာကြကာ နတ်သမီးယွီချန်းကို လာရောက် ကြည့်ရှုကြသည်။ သူမရဲ့ ကျော်ကြားမှုက အလွန်ကျယ်ပြော လှလေသည်။ ဒီမျိုးဆက်တွင်တော့ တကယ့်ကို ပါရမီအရှိဆုံးသူလို့ပင် ပြောရမည်ပေ။ သန့်စင်တဲ့သွေးမျိုးဆက် သတ္တဝါတွေတောင်မှ တိတ်ဆိတ်နေကြသည်။ သူတို့က စိတ်အတွင်းထဲတွင်တောင်မှ သူမအား လေးစားမှုတွေ ပြည့်နှက်နေကြသည်။ သို့သော် ရန်စတဲ့ပုံစံမျိုးတော့ ပေါ်တင် မပြောရဲကြပါပေ။ သူတို့က ထိုအလှလေးနဲ့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်တဲ့ စွမ်းအင်တွေကို ကြောက်လန့်ကြပေ၏။

"ကျွန်မကလည်း အစ်ကိုရှိကို လာရှာတာပါ ... ကျွန်မတို့ ဒီနေရာမှာ တွေ့မယ်လို့တော့ မထင်ထားဘူး ... "

နတ်သမီးယွီချန်းရဲ့ အသံက နူးညံ့သည်။ သူမရဲ့ မျက်နှာတွင် ခပ်ပျော့ပျော့ အပြုံးတစ်ခုရှိနေ၏။ သူမရဲ့ အကြည့်ကပင် လူတိုင်းရဲ့နှလုံးခုန်သံတွေကို တုန်ခါစေနိုင်စွမ်းရှိသည်။

ရှိဟောင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ တကယ်လို့ သူမကသာ ငြင်းဆိုခဲ့ပါက သူကသာ မကောင်းတဲ့သူဖြစ်ရပေမည်။

သူ နတ်သမီးယွီချန်းနဲ့ အခုတွေ့ပြီမို့ နက်နဲသိုင်းစစ်သည်အဆင့် နှောင်းပိုင်းတွင် သူ့ရဲ့စွမ်းအား ဘယ်လောက်ရှိကြောင်း သိနိုင်ဖို့အတွက် သူမနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ကြည့်သင့်ပေသည်။ သူမက လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုရဲ့ စွမ်းအားတွေကို ပိုင်ဆိုင်ထားကာ သူ့အား အကူအညီမဲ့သလိုတောင် ဖြစ်စေနိုင်သေး၏။

"အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ငါ မင်းကို ရွာပြန်တဲ့အခါ လိုက်ခဲ့ဖို့ ဖိတ်ချင်တာ ... "

သူ ရယ်ရင်းပြောလိုက်သည်။

"စီနီယာ ညီမ ... ဒီကောင်က မင်းကို ရွာကို ခွန်အားသုံးပြီးတောင် ပြန်ခေါ်သွားမယ်လို့ လျှောက်ပြောသေးတယ် ... "

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က အသံနိမ့်နိမ့်နဲ့ ထိုသို့ ပြောလိုက်လေသည်။ နတ်သမီးယွီချန်းလည်း ထိုစကားကို ကြားရော သူမ အနည်းငယ် ကြောင်သွားလေ၏။ ထို့နောက် ချက်ခြင်း ပြန်တည်ငြိမ်သွားသည်။

"ဖိတ်ကြားချင်တာဆိုရင်ရော အဆင်ပြေလား ... သာမန်လူတွေတောင်မှ ကိုယ့်ရွာကို ပြန်တဲ့အခါမှာ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေ သယ်သွားကြတာပဲ လေ ... ဒါကြောင့် ဂုဏ်သရေရှိ ဧည့်သည်တော် အနေနဲ့ ဖိတ်တာဆိုရင် တော့ မင်းလိုက်ခဲ့သင့်တယ် ဟုတ်တယ်မလား ... "

ရှိဟောင် ခပ်မြန်မြန် ဖြတ်ပြေးအနေနဲ့ ပြောလိုက်ရသည်။

ဟီးဟီး ... ဟားဟား ...

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ရယ်သံတွေ ပြည့်နှက်သွားလေ၏။ များစွာသော လူတွေရဲ့အမူအရာက ထူးဆန်းသလို ဖြစ်သွားကြသည်။ ဒီကောင်စုတ်က နတ်သမီးယွီချန်းကို တော်တော် ကြောက်လန့်နေတာပဲ။ အခုလိုမျိုး သူ့ကိုယ်သူ့ အမှန်ပြောလာလိမ့်မယ်လို့ မထင်ထားဘူး။

"နတ်သမီး ... ငါ မင်းရဲ့အဖြေကို စောင့်နေတယ် ... ဒီအစ်ကို ရှိဆိုတာက မင်းကို သူ့ရဲ့ညီမလို့ ပြောနေတာ အဲဒါ အမှန်လား အမှား ... "

အပြင်ဘက်နယ်မြေက လူတစ်ယောက်က မောက်မာတဲ့ အမူအရာနဲ့ ပြောလိုက်သည်။ ရှိဟောင်က ထိုသူ့ကို အကြည့်စူးစူးနဲ့ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

"မိတ်ဆွေ ... မင်းက ရန်စနေတာလား ဒါမှမဟုတ် ငါတို့ သိုင်းပြိုင်ချင်လို့ လား ... "

"ဒီကောင်က ... "

ထိုလူငယ်ရဲ့မျက်နှာက ပြောင်းလဲသွားကာ ဖြူလျော့ သွားတော့သည်။ သူတို့ တိုက်ခိုက်ချင်ရင်တောင်မှ တစ်ဖက်သူရဲ့ စွမ်းအားကို ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ရာ မရှိပါပေ။ နတ်သမီးယွီချန်းရဲ့ အမူအရာကတော့ မပြောင်းလဲပါပေ။ သူမက ပြုံးရင်းသာ ပြောလိုက်၏။

"အစ်ကိုရှိက ဒီနေရာမှာ တော်တော် တက်ကြွနေတဲ့ပုံစံပဲနော် . "

"နတ်သမီး ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး ... ငါတို့ ဒီကိစ္စကို ပြောပြီးသွားပြီလေ ... မဟုတ်ဘူးလား ... "

ရှိဟောင်က ခပ်မြန်မြန် ပြုံးလိုက်လေရင်း အရူးလိုလို ဘာလိုလို ပြုမူလိုက်လေသည်။

"ဒီမှာပဲ ဆက်ပြောကြရအောင် ... "

နတ်သမီးယွီချန်းက အနားကို လျှောက်လာသည်။ သူမရဲ့အမြန်နှုန်းက အလွန်အမင်း မြန်ဆန်လွန်းလေကာ ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်ရုံနဲ့တင်၊ မီးတောင်တွေလည်း မရှိသည့်အခါ သာမန်အပြင်လောကလိုမျိုး တက်ကြွ နေတတ်ပေသည်။ လက်ရှိမြင်ကွင်းကတော့ ငြိမ်းချမ်းတိတ်ဆိတ် နေ ပေ၏။

လေတွေက လတ်ဆက်လာခဲ့သည်။ ကြောက်မက်ဖွယ် နယ်မြေအတွင်း မှာ ရှိနေတာတောင်မှ သာယာနေသလိုမျိုး ထင်ရစေသည်။

ကြီးမားလှတဲ့ ငှက်ကြီးတွေရဲ့ အော်ဟစ်သံကိုလည်း ကြားရသည်။ လရောင်က လှိုင်းတွန့်တွေလိုမျိုး တုန်ခါနေခဲ့ကာ လေပြည်တွေကို ယိမ်းထိုးနေစေသည်က သန့်စင်တဲ့ အဖြူရောင်သားမွေးတွေ အထက်မှ အောက်သို့ လေနှင်ရာ လွင့်နေသလိုမျိုး ထင်ရစေသည်။ ထိုမြင်ကွင်းက အလွန်အမင်း ငြိမ်းချမ်းတိတ်ဆိတ်ကာ ခံစားချက်ကို ကောင်းနေစေ တော့၏။

"နင်က နတ်နန်းကျောင်းတော်က သူတစ်ယောက် ... ဒါ့အပြင် နင်က နတ်နန်းကလန်ရဲ့ ဂိုဏ်းခွဲ အချက်အလက် တစ်ခုဖြစ်တဲ့ နတ်နန်းကျောင်း တော်က တပည့်ပဲ ... ဒါကြောင့် နင်က ဂိုဏ်းခွဲကျောင်းက တပည့်တစ် ယောက်လို့ သတ်မှတ်လို့ရတယ် ... ဒီတော့ နင်ငါနဲ့အတူ ကလန်ကို ပြန် လိုက်မယ်လို့ မျှော်လင့်တယ် ... "

နတ်သမီးယွီချန်းက တည်ငြိမ်တဲ့ အမူအရာနဲ့ ပြောလိုက်သည်။ မြူထူနေ တဲ့ လရောင်အောက်တွင် သူမက ပိုလို့သာ တောက်ပနေပုံရပေ၏။ သူမကို ခပ်ဖျော့ဖျော့ ပါးလွှာတဲ့မြူခိုးတွေက ဝန်းရံထားခဲ့ကာ ထူးခြားတဲ့ ခံစား ချက်ကို ပေးနေလေတော့သည်။

ရှိဟောင်က သူမဘေးကနေ လမ်းလျှောက်လာနေသည်။ သူတို့က လရောင်အောက်တွင် အတူလမ်းလျှောက်နေကြကာ သိမ်းငှက်တွေရဲ့ အော်ဟစ်သံကို နားထောင်ရင်း ငြိမ်းချမ်းမှုကို နှစ်ခြိုက်ခံစားနေ၏။

"ငါ နတ်နန်းကလန်ကို ဘယ်တော့မှ ဝင်ဖို့မဆုံးဖြတ်ထားဘူး ... ဒါ့အပြင် နတ်နန်းကျောင်းတော်က နတ်နန်းကလန်ရဲ့ ဂိုဏ်းခွဲလို့လည်း ငါမ သတ်မှတ်ဘူး ... နတ်နန်းကျောင်းတော်ရဲ့ တည်ထောင်သူဘိုးဘေးကို နှင်ထုတ်ခံလိုက်ရမှတော့ ဆိုလိုတာက ကျောင်းတော်က မင်းတို့နဲ့ မ ပတ်သက်တော့ဘူးလေ ... "

ရှိဟောင်က တိုက်ရိုက်ပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ နတ်သမီးယွီချန်းက သူ့ ကို တစ်ချက်လှည့်ကြည့်သည်။

"မရေမတွက်နိုင်တဲ့ ကလန်တွေ အားလုံးက အနာဂတ်မှာ တိုက်ခိုက်ကြ လိမ့်မယ် ... နင်က နင့်နောက်မှာ ထောက်ပံ့ပေးမဲ့ မသေမျိုး တစ်စုံတစ်ယောက် ထောက်ပံ့မှုကို မလိုချင်ဘူးလား ... အဲလိုလူမျိုးကို နင် ရှာရ ခက်မှာနော် ... ငါက နင့်ရဲ့ ကံကြမ္မာအတွက် ပြောနေတာ ... "

"တကယ်လား ... "

ရှိဟောင်ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက တောက်ပလာသည်။

" ဒါဆိုရင် မင်းငါနဲ့ ရွာကိုလိုက်ခဲ့ရင်ရော ဘယ်လိုလဲ ... "

နတ်သမီးယွီချန်း မျက်မှောင် ကြုတ်လိုက်လေ၏။

အခြားသူတွေ ပြောလိုက်တာကို သူမသတိရလိုက်သည်။ ဒီကောင်က တကယ်ပဲ သူမကို ဖိအားပေးပြီး ရွာကို ခေါ်သွားချင်နေတာလား။ ရိုင်းလိုက် တာ သူမနဲ့ သူနဲ့ စကားပြောနေတာက ဒီလူငယ်ကောင်လေးကို သူမကိုသာ ဆွဲဆောင်ပြီး ရွာကို ခေါ်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ဖြစ်စေသလားလို့ပင် တွေး

ထင်လာမိရသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကျောက်တုံးမြို့တော်တွင်လည်း ရှိဟောင်ရဲ့ အကြောင်းကို အပြောများနေသည် မဟုတ်လား။ နတ်သမီးယွီချန်းက သူ့ရဲ့စကားတွေကြောင့် မသက်ရောက်သလို ပြုမူကာ သူ့အား အကြောင်းအရာ ထပ်ပြောပြန်၏။

"ရှိရီက နတ်နန်းကလန်ကို လိုက်လာလိမ့်မယ် ... သူ့ရဲ့ရွေးချယ်ချက်က နင်နဲ့ကွာတယ် ... "

"ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့ ... ရှိရီက ရှိရီ ... ငါက ငါလေ ... သူ့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကြောင့် ငါကလည်း ပြောင်းလဲမှာ မဟုတ်ဘူး ... "

ရှိဟောင် ထိုသို့ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ သူ့ရဲ့နှလုံးသားကတော့ မတည်ငြိမ်နိုင်တော့ပေ။ ဒီ သူ့ရဲ့ အစ်ကိုလေးက ကိုယ်ပိုင်လမ်းကြောင်းကို ရွေးချယ်သွားပြီးပြီပဲ။

"ဒီနေရာက ထွက်ပြီးသွားရင် သူ့ရဲ့ အဆင့်အတန်း နောက်ခံမှာ ကလန်ကြီးတစ်ခု ရှိသွားလိမ့်မယ် ... "

နတ်သမီးယွီချန်းက နူးညံ့စွာဆိုသည်။

"အဲဒီတော့ ..." ရှိဟောင်ကလည်း သန်မာတဲ့ အမူအရာမျိုးနဲ့ ပြောပြလိုက်လေ၏။

နတ်သမီးယွီချန်း ဆွံ့အသွားရတော့သည်။ သူမ ဖိအားပေးနိုင်မယ်လို့ ထင်ခဲ့ပေမဲ့ တစ်ဖက်သူကတော့ ဂရုထားနေပုံမရပေ။ ဒါမှမဟုတ် ဒီကောင်က ကောင်းကင်ခစားခြင်း ကလန်ကိုများ ဝင်ချင်နေတာလား။ တစ်ဖက်သူက သာ တကယ့်ကျွမ်းကျင် ပါရမီရှင် တစ်ယောက်ကို ရသွားမယ်ဆိုပါက သူမတို့ ကလန်အတွက် ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုကြီး ဖြစ်သွားတော့မှာပင်။

"နင် ဘာလို့ ဒီလိုဆုံးဖြတ်ချက်ကြီး ချရတာလဲ ... နတ်နန်းကလန်က ဘာတွေများ လိုအပ်နေလို့လဲ ... " နတ်သမီးယွီချန်း မေးလိုက်သည်။

"မင်း တကယ်ပဲ အမှန်ကို ကြားချင်လား ... "

ရှီဟောင် အေးစက်စွာ ရယ်ရင်းပြောလိုက်သည်။

"ငါက မင်းတို့ ကလန်ကြီးတွေကို ဝင်ချင်စိတ်ကို မရှိတာ ... "

ဒါက အရိုးရှင်းဆုံး သူ့ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ပင် ဖြစ်သည်။ သူ နတ်နန်းကလန်ကို ဝင်ရောက်လိုက်ပါက ကောင်းကင်ခစားကလန်နဲ့ တိုက်ခိုက်ရတော့မှာ ဖြစ်သည်။ သူ ရမဲ့ အကျိုးကျေးဇူးကို ဘေးဖယ်ထားလိုက်ရင်တောင်မှ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ အန္တရာယ် ကြီးကြီးမားမား ကျရောက်နိုင်သည်။ အရေးကြီးဆုံး အချက်ကတော့ သူက ဒီလိုမျိုး အရေးမပါတဲ့ အရာတွေကို မလုပ်ချင်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

သူက သူ့ကိုယ်သူ လွတ်လပ်ခွင့်ပေးချင်သည်။ အကန့်အသတ်တွေ မလိုချင်ပေ။ သူ ကျေနပ်ရာနေရာကို သူလျှောက်သွားမည်။ သူက အခြားသူရဲ့ ကျားကွက်မှ ရုပ်သေးရုပ်လေး မဖြစ်ချင်ပါပေ။

"နင် အခွင့်ကောင်းကို လက်လွှတ် လိုက်ရတယ်ဆိုတာကို နင် အနာဂတ်ကျရင် နားလည်လာလိမ့်မယ် ... နင် အရင်းအမြစ်တွေ မရှိဘဲ ဘယ်လိုမှ ဆက်ကြီးပြင်းဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ... ငါကလန်က နင့်ကို အောင်မြင်ဖို့ တကယ်ပေးနိုင်တယ် ... နင်တကယ်ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မပြင်တော့ဘူးလား ... နတ်နန်းကလန်က နယ်မြေပေါင်းများစွာကို ပိုင်ဆိုင်သလို နင့်ရဲ့အမိန့်ကို အနာဂတ်မှာ အားလုံး နားထောင်ကြလိမ့်မယ် ... နင့်ကိုလည်း စစ်မှန်တဲ့ အောင်မြင်သူ တစ်ယောက်ဆိုပြီးတော့ အားလုံး သတ်မှတ်ကြလိမ့်မယ် ... "

"ငါဘာသာငါ ရုန်းကန်ပြီး ရလာတာကိုပဲ ငါလိုချင်တယ် ... "

ထိုသို့ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူက ဆက်ပြောလိုက်၏။

"ရှိရိက နတ်နန်းကလန်ကို ဝင်လိုက်ပြီဆိုမှတော့ အဲဒီနေရာက ငါ့အတွက်ကောင်းတဲ့နေရာ ဖြစ်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး ... မင်းက သူ့ကို အရင်ရွေးလိုက်ပြီးပြီပဲ ... "

"လောကကြီးမှာ သိမ်းငှက်တွေလည်း အများကြီးရှိသလို ထောင့်ချိုးတွေလည်း အများကြီးပဲ ... အရာအားလုံးကို တစ်သတ်မှတ်တည်း ကြည့်လို့မရဘူး ... နင် အပြိုင်အဆိုင်ရှိမှ တိုးတက်နိုင်မှာလေ ... "

နတ်သမီးယွီချန်းက အလွန်အမင်း တည်ငြိမ်နေသည်။ သူမရဲ့ အကြည့်တွေကတော့ လရောင်အောက်တွင် အေးစက်ကာ ကြည်သန့်နေ၏။

ရှိဟောင်ရယ်လိုက်သည်။

"မင်းသာ ဂရုစိုက်သင့်တာ ... ရှိရိက ငါ့ရဲ့ ပြိုင်ဘက်ပဲ ... နတ်နန်းကျောင်းတော် ကျဆုံးခဲ့ရတာက အဲဒီလူတွေ လက်ထဲမှာပဲ ... "

နတ်သမီးယွီချန်းက ချိုသာစွာပြုံးသည်။ သူမရဲ့အပြုံးက နှင်းတွေနဲ့ ရေခဲတွေကိုတောင်မှ ပျော်ကျစေနိုင်စွမ်းရှိသည်။ သူမက ခေါင်းညိတ်၏။

"နင် သတိပေးတာကို ငါ မှတ်ထားပါ့မယ် ... "

သူမက ယုံကြည်ချက်ရှိသည်။ သူမရဲ့လှပတဲ့ မျက်ဝန်းတွေက အလွန်အမင်း တောက်ပနေခဲ့ကာ သူမက ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်လေ၏။ တည်ငြိမ်ကာ အလျင်မလိုတဲ့ပုံစံနဲ့ သူမပြောသည်။

"နတ်နန်းကလန်က အစွမ်းထက်ဆုံး လူငယ်ကျွမ်းကျင် ပညာရှင်တွေကို တပည့်အဖြစ်ရဖို့ ငါမျှော်လင့်တာ ... "

ရှိဟောင်ရဲ့စိတ်က တုန်လှုပ်သွားရတော့သည်။ ဘာလို့ ဒီလောက် ယုံကြည်ချက် ရှိနေတာလဲ။

"နင် နတ်နန်းကလန်ကို ဝင်ဖို့ ငါမျှော်လင့်တယ် ... "

နတ်သမီးယွီချန်းက နောက်ထပ်တစ်ခါ ထပ်ဖိတ်လိုက်ပြန်၏။

"မဖြစ်နိုင်ဘူး ... နတ်နန်းကျောင်းတော်က ငါ့ကို မွေးထုတ်ပေးလိုက်တာ ... နတ်နန်းကျောင်းတော် ကျဆုံးနေချိန်မှာ နတ်နန်းကလန်က ဘယ်ရောက်နေလဲ ... ဒါပေမဲ့ အခုအချိန်မှတော့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးလေ ... "

ရှိဟောင် ရယ်လိုက်သည်။ သူ့ရဲ့အမူအရာတွေက မတိုင်မီကလို အလေးအနက် မဖြစ်တော့ပြန်ပေ။ သူက လွတ်လပ်တဲ့ အမူအရာအဖြစ် ပြန်ဖြစ်သွားပြန်၏။

"နင်သာ နတ်နန်းကလန်ကို ဝင်မယ်ဆိုရင် အဲဒီမှာ အချိန်အကြာကြီး မနေချင်တောင်မှ ခဏနေနိုင်တယ် ... ပြီးရင် ကျောင်းတော်က လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို ယူပြီး ပိုက်ဆံရှာလို့လဲ ရတယ် ... ပြီးတော့ နင်အရင်းအမြစ်တွေ အများကြီးလည်း ရဦးမှာနော် ... "

နတ်သမီးယွီချန်းက ထပ်ပြောပြန်သည်။

"ဘယ်လို ပိုက်ဆံရှာနိုင်တာမျိုးလဲ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ ... ငါ့အတွက်တော့ ကျောင်းတော်ကို ဝင်ဖို့က ခက်တယ် ... "

ရှိဟောင် ခေါင်းခါလိုက်ပြန်၏။ သူပြောလို့ ပြီးသွားတာနဲ့ သူက သူတို့နှစ်ယောက်ကြား ထပ်မပြောတော့ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်တော့သည်။

"ဒါဆို တကယ်ပဲ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးလား ... နင်နားလည်ထားရမှာက ငါ့ရဲ့ကလန်က တပည့်ဂိုဏ်းသားနဲ့ နင်က တိုက်ခိုက်ဖို့ ပြင်နေတာကိုနော် ... "

နတ်သမီးယွီချန်း အနည်းငယ် စိတ်မရှည်သလို ဖြစ်လာ၏။

"မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး ... မင်းတို့ကောင်တွေက အဲဒီ တပည့်ဂိုဏ်းသားကို ဆုံးရှုံးဖို့သာ ပြင်ထားသင့်တော့ ... ပြီးတော့ မင်းကိုရောပေါ့ ... မင်းကို

ကျောက်တုံးရွာကို ခေါ်သွားမှာလေ ... "

ရှိဟောင်က ထိုသို့ပြောလိုက်ပြန်၏။ နတ်သမီးယွီချန်း ဒေါသထွက်ပေမဲ့ အနည်းငယ်တော့ ပုံစံပြောင်းသွားသည်။ သူမက ပြုံးလိုက်၏။

"ငါက အမြဲတမ်း ရိုးရိုးသားသားပဲ ပြောပြီး ရိုးရိုးသားသားပဲ လုပ်တတ်တယ် ... အခုအချိန်အထိ ငါတစ်ခါမှ မရှုံးဖူးဘူး ... " ရှိဟောင် ပြောလိုက်သည်။

"အနာဂတ်က အစွမ်းထက်ဆုံး လူငယ်ရဲ့ ပြိုင်ပွဲမှာ နင် ရှုံးမယ်လို့ ယုံကြည်နေတာများလား ... "

နတ်သမီးယွီချန်းက ပြောလိုက်သေး၏။

" အဲဒီအချိန်ကျမှ ကြည့်ပေါ့ ... " ရှိဟောင်ကလည်း တည်ငြိမ်စွာ ဆိုလိုက်သည်။

နတ်သမီးယွီချန်းက ခြေတစ်လှမ်း တိုးလိုက်သည်။ ထိုခြေတစ်လှမ်းတွင် မီးပွားတွေတောင်မှ ပွင့်ပြီး သူမအား ပိုမိုသာ လှပနေစေတော့၏။ နတ်စွမ်းအင်စက်ကွင်း တစ်ခုက သူမကိုယ်ကို ဝန်းရံထားခဲ့သည်။ သူမရဲ့ ကျောဘက်တွင်တော့ လှပလှတဲ့ လဝန်းခြမ်းကြီး ရှိနေခဲ့ကာ သူမအား အမှန်တကယ် နတ်ဘုရားမတစ်ပါးနဲ့ တူသွားစေတော့သည်။

နောက်ဆုံးတွင်တော့ သူမက ရှိဟောင့်အနား နီးကပ်သွားတဲ့အခါမှ ရပ်တန့်သွားပြီး ရှိဟောင့်ကို စူးစိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။

လက်ရှိမြင်ကွင်းအရ အလွန်အမင်း တိတ်ဆိတ် သွားတော့သည်။ ထိုနှစ်ယောက်လုံးကြားက လေထုက ပြင်းထန်နေခဲ့ကာ အချိန်မရွေး ပေါက်ကွဲသွားတော့မလို ထင်ရသည်။

နတ်သမီးယွီချန်းက စတင်ကတည်းက အနာဂတ်တွင် ဖြစ်လာနိုင်တဲ့

ပြဿနာတွေ အဆုံးသတ်ဖို့ ပြင်ချင်နေသည်လား မသိနိုင်ပါပေ။
